

[Søren B. Jørgensen.]

flere fisk — ja, det skal man vist være mere end superfremskridtsmand for at tro på. Fremskridtspartiets politik vil ganske rigtigt føre til, at fiskerne og de tusinder, der har deres beskæftigelse i denne industri, fremover vil undgå det, hr. Erlandsson kalder skatteflåning. For i løbet af ganske kort tid ville der ikke være flere fisk, fiskerne og de beskæftigede ville ikke have nogen indtægt, og så skal man selvfølgelig heller ikke betale nogen skat.

Der er ingen tvivl om, at dansk fiskeri er i meget store vanskeligheder. Jeg tænker på mange ting. Udviklingen i 1975 har medført betydelige ændringer i forholdene inden for dansk fiskeri, og disse ændringer vil fortsætte i den nærmeste fremtid. Jeg tænker på de kommende kvoteringer, jeg tænker på EFs fiskeripolitik og på resultatet af FN's havretskonference, der begynder om nogle måneder. Det er urealistisk at tro, at en løsning på disse meget store problemer kan udformes på ganske få dage. Disse ændrede forhold kommer ikke kun til at berøre fiskerne. Også fiskeindustrien vil blive berørt, og ikke mindst de tusinder, der er beskæftiget i denne industri, vil blive berørt.

Jeg har bemærket mig, at den meget store gruppe af lønmodtagere, der har deres beskæftigelse dér, har været opmærksom på, at der kan ske ændringer i tiden fremover, og har diskuteret deres situation. I modsætning til de krav, som fiskerne på deres møder i den sidste tid har stillet, og som er mere eller mindre ultimative, så har Specialarbejderforbundet i Danmark over for fiskeriudvalget peget på nogle områder, hvor man mener der bør sættes ind. Specialarbejderforbundet peger bl. a. på licensordningen, samfundsmæssig støtte til forskning i alternativt fiskeri, nedskæring af fiskerflåden, samme vilkår inden for EF med hensyn til statsstøtte, de beskæftigedes vilkår, ferielovgivningen og endelig på sikkerhed og miljø i den danske fiskerflåde. Alene den henvendelse sammenholdt med de krav, som fiskerne i den senere tid har rejst, viser, at det ikke er ét, det er mange problemer, der ønskes drøftet i forbindelse med tilrettelæggelse af den fremtidige fiskeripolitik.

Når fiskeriet nu efter to på hinanden følgende rekordår er kommet i vanskeligheder, ja, så skyldes det mange forhold. Der er især

to, der træder frem. Det første problem er, at der ikke er fisk nok til den efterhånden meget store fiskerflåde med de nye, moderne fangstredskaber. Man taler meget om de store udenlandske fartøjer, der er derude, men vi er efter det, jeg har fået oplyst og har læst mig til, også godt med her i landet. Lad mig nævne, at medens vi i 1965 her i landet havde 87 stålkuttere, ja, så havde vi sidste år ikke færre end 313, og det forlyder, at der er en del under bygning. Når man tager kvoterne i betragtning, så er det ikke vanskeligt at forestille sig, hvad det kommer til at betyde fremover.

Det andet problem, og det mest akutte problem, er økonomien. Vi har set på, hvor meget der er fanget i de første 9 måneder i år sammenlignet med de første 9 måneder sidste år, og det viser sig, at der i år er fanget 10.000 t flere fisk end sidste år. Fiskerne har altså aldrig før i de første 9 måneder fanget så meget som i år. Men problemet opstår, fordi fiskerne har fået 300 mill. kr. mindre for deres fangster i år end sidste år. Her er det især industrifiskeriet, der har mærket nedgangen.

Hvad kan årsagen så være til det? Er det den minister, som fremskridtspartiet i dag vil have fjernet, der er årsag til dette? Ministeren pegede i sin redegørelse bl. a. på Peru, på USA og på den almindelige økonomiske afmatning i vore aftagerlande. Der er altså tale om forhold, vi ingen indflydelse har på. Her er igen et klart, et tydeligt bevis på, hvor afhængige vi er også på dette område af, hvad andre lande foretager sig. Jeg synes, det er helt forkert, når man fra fremskridtspartiets side vil give det udseende af, at ministeren skulle have indflydelse på fiskeriet i Peru og på sojabønneproduktionen i USA.

Jeg har også et par bemærkninger til det opnåede forhandlingsresultat i Londen i sidste uge. Her har fremskridtspartiet jo også været inde i billedet. Man har sagt, at det er et dårligt resultat; man har sagt, det er nogle dårlige forhandlere, man har haft derovre. Det er vel værd at lægge mærke til, at det sagde fremskridtspartiet, allerede inden resultatet forelå. Man ville have resultatet ophævet, medens man endnu sad og forhandlede i London. Men det skal vel ses som et led i alle fremskridtspartiets patentløsninger, som alle bærer tydeligt præg af, at